

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/466/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114216733
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114216733.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu V., zastúpeného E. proti žalovaným 1/ H., 2/ B. do 30.06.2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných 1/, 2/ občianskeho združenia Y., zastúpeného E., o zaplatenie 741,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 20. januára 2015, č.k. 16C/171/2014-47, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim rozsudkom uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 418,75 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 418,75 Eur od 03.12.2012 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania vyslovil, že žiadny z účastníkov a vedľajší účastník nemajú na náhradu trov konania právo. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.02.2012 žalobca ako veriteľ poskytol žalovaným ako dlžníkom peňažné prostriedky formou úveru vo výške 850 Eur. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver vrátiť za odplatu vo výške 32 Eur, t. j. celkovo sumu 1.173 Eur, v 13 mesačných splátkach s tým, že prvé tri mesačné splátky sú vo výške 4,25 Eur a ďalších pravidelných 10 mesačných splátok je vo výške 116,03 Eur, pričom prvá splátka je splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. ku dňu podpisu zmluvy pri splatnosti úveru na 13 mesiacov vo výške 45,23 %. Predžalobnými upomienkami zo dňa 18.10.2012 žalobca vyzval žalovaných k úhrade dlžnej sumy s tým, že sa dostali do omeškania s platením splátok a celková dlžná čiastka je ku dňu 18.10.2012 v sume 461,65 Eur. Žalovaných upozornil na možnosť predčasnej splatnosti úveru. Z oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 20.06.2013 vyplýva, že záväzok zo zmluvy o úvere bol zosplatnený ku dňu 02.12.2012 z dôvodu omeškania žalovaných so splácaním. Celková dlžná čiastka v sume 1.108,10 Eur predstavovala splatný dlh (istina, úrok, zmluvná odmena) vo výške 741,75 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 196,35 Eur a náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy v sume 170 Eur. Zmluva o úvere, uzavretá medzi stranami tohto sporu, spĺňa všetky pojmové znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere pozitívne vymedzené v § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko predmetom zmluvy je záväzok žalobcu ako veriteľa poskytnúť žalovaným ako spotrebiteľom spotrebiteľský úver a žalovaní ako spotrebiteľia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Ide o štandardnú formulárovú zmluvu, nakoľko bola pre žalovaných ako spotrebiteľov vopred pripravená

na predtlačenom formulári bez možnosti dojednávať obsah zmluvy alebo jej zmeny. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere však neobsahuje všetky náležitosti tak, ako to vyžaduje § 9 ods. 2 písm. f), j) a y) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko neobsahuje údaje o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov, preto sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca žalovaným poskytol finančné prostriedky vo výške 850 Eur, pričom žalovaní žalobcovi vrátili sumu 431,25 Eur. Vzhľadom k tomu, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu predstavujúcu rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami (850 Eur) a sumou peňažných prostriedkov, ktoré žalovaní žalobcovi vrátili (431,25 Eur), t. j. sumu 418,75 Eur a žalobu v časti o zaplatenie sumy 323 Eur s príslušenstvom zamietol. Dňom 02.12.2012 bol úver poskytnutý žalovaným vyhlásený za splatný, a preto nasledujúcim dňom sa dostali žalovaní s plnením dlhu do omeškania. Žalobcovi tak vzniklo právo žiadať popri plnení sumy 418,75 Eur aj úrok z omeškania v súlade s § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v zákonnej výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy, preto okresný súd žalovaných 1/ 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 418,75 Eur od 03.12.2012 do zaplatenia. Podľa bodu 3 veta prvá a veta druhá obchodných podmienok sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1 % z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky. Preskúmaním uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere okresný súd zistil, že znenie bodu 3 veta prvá a veta druhá obchodných podmienok obsahuje zmluvnú podmienku, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č.k. 27C/24/2014-19 zo dňa 15.04.2014, právoplatným dňa 23.05.2014, vyhlásená za neprijateľnú a z toho dôvodu za neplatnú, preto žalobu v časti predstavujúcej zmluvnú pokutu zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 52, § 53a ods. 1 a § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), písm. d), písm. b), § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní 1/, 2/. Uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. a dôvodili, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich vecí. Uviedli, že súd prvej inštancie nebral do úvahy, že žalobcovi ponúkli možnosť svojich dlh splatiť, ale jeho obchodná zástupkyňa odmietla vziať hotovosť, lebo to bolo menej, ako bola požadovaná splátka. Nesúhlasili s úrokom, o ktorom súd rozhodol, nakoľko úrok 8,75 % sa im zdal privysoký. Dali do pozornosti, že časť dlhu už splatili. Žiadali, aby odvolací súd rozhodol tak, že sú povinní zaplatiť len sumu, ktorú dlžia, bez úrokov, a aby im bola poskytnutá možnosť zaplatiť pôžičku formou splátok. Dôvodili, že v liste, ktorý písali súdu ako vyjadrenie k návrhu, žiadali, aby súd preveril splátky, ktoré uhradili.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd prvej inštancie postupoval podľa zákonných ustanovení, zistil skutkový stav právnej veci, aplikoval správne právne normy a ustanovenia, meritórne danú vec rozhodol a jeho rozhodnutie považuje za vecne správne.

4. Vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie nebol stranami sporu spochybnený vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá. V tomto výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť a odvolací súd sa ho nedotýkal.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky námietky, ktoré boli v odvolaní žalovanými 1/, 2/ v napadnutej časti vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi

súdu prvej inštancie, uvedenými v odôvodnení jeho rozsudku v časti týkajúcej sa uloženia povinnosti žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 418,75 Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 418,75 Eur od 03.12.2012 do zaplatenia, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Na správne odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na zdôraznenie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti odvolací súd dodáva nasledovné:

8. Žalovaní 1/, 2/ uplatnili odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., účinného do 30.06.2016 (od 01.07.2016 odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP) a dôvodili, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

9. Podstata odvolacieho dôvodu podľa citovaných zákonných ustanovení spočíva v takej skutočnosti, že ak strana sporu (účastník), alebo jeho zástupca navrhli vykonanie dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ich nevykonal, vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

10. Žalovaní 1/, 2/ v podanom odvolaní neuviedli, aký dôkaz mal byť súdom prvej inštancie vykonaný, z ich doplneného podania (na výzvu súdu) je možné sa domnievať, že žiadali, aby súd preveril splátky, ktoré žalobcovi uhrádzali. Dôvodili, že uvedený dôkaz navrhli súdu prvej inštancie vykonať vo svojom písomnom vyjadrení k podanej žalobe.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaným 1/, 2/ bola žaloba, vrátane jej príloh a výzvy, aby sa k pripojenej žalobe v lehote 15 dní vyjadrili, doručená dňa 30.10.2014. Súčasne im bolo doručené poučenie účastníka (strany sporu), vrátane poučenia o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (účinného do 30.06.2016), z ktorého vyplývalo, že účastníci sú povinní všetky dôkazy a skutočnosti predložiť, alebo označiť súdu najneskôr pred vyhlásením uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Žalovaní 1/, 2/ sa k podanej žalobe nevyjadrili, žiadne návrhy na vykonanie dokazovania súdu nenavrhli.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že odvolací dôvod podľa uplatneného ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p. (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP) daný nebol. Tvrdenie odvolateľov o nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie pravdivé nebolo. Napriek tomu sa súd prvej inštancie zaoberal skutočnosťou, aká bola výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaní žalobcovi vrátili a z listinných dôkazov, ktoré boli v spise založené, zistil, že žalobca žalovaným poskytol finančné prostriedky vo výške 850 Eur, pričom žalovaní žalobcovi vrátili sumu 431,25 Eur, preto žalobu vo zvyšnej časti (o zaplatenie 323 Eur) zamietol a žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi len doposiaľ nezaplatenú sumu poskytnutých finančných prostriedkov vo výške 418,75 Eur, a to ktorá je bez úrokov a bez poplatkov.

13. Pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy, ktorej výšku žalovaní 1/, 2/ v podanom odvolaní spochybnili, odvolací súd konštatuje, že uvedená výška úrokov z omeškania zodpovedá § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorej sa výška úroku z omeškania (§ 517 Občianskeho zákonníka) stanovuje. Táto odvolacia námietka nebola dôvodná.

14. K odvolaciemu návrhu žalovaných 1/, 2/, aby im bola poskytnutá možnosť splatiť žalobcom poskytnutý úver v splátkach, odvolací súd udáva, že neboli splnené žalovanými 1/, 2/ žiadne predpoklady v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. (účinného do 30.06.2016, v súčasnosti § 232 ods. 3, 4 CSP), pre rozhodnutie súdu o zaplatení dlžnej sumy v splátkach, keď žalovaní 1/, 2/ žiadne dôvody pre takéto rozhodnutie súdu neuviedli.

15. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktoré sporovými stranami spochybnené neboli.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 261 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).